



Grand Hôtel

Fez

TÉLÉPHONES : 32-77 - 32-78

R. C. RABAT 2178

מכתב למהרר
מכתב למהרר

אופובי

הנה ברוח הטוב והשקט את רגלי הים

לפני 15 בלילות נצט' בו ביום נסעתי ופגשתי את

הסמוכה מקום קטנה יהודית של מרס כפר הגר הנה

ספרתי בברכותי אתן עלבנות אתן ערה ופגשתי את

במלך כבוד ביום ואתן זמנית כן ביום השבת נאל

בסביבת מלורה ומתן מאין בואמת. ריח, ח"ט הנה

כ-15 אלף אמה' המסורה' למסורת מ' מסורת עתונות

לפנות אולם ריח הקורה והאמדה הסקלה, ריח המצבור

ורח הירח העולם' עם יחב ונדלף מתן. עשר הירצה

מפת' אונק הבבוקים המלוקים עתם למתרים אונק

כצדיתם והשקטיון המיוון והמלוקים ה מוקדיות

ויחיסוריות אדם - עירך אמנות, ער' התרבות, המא

השקטית את עבר השבועים התקוותים, דברות קטנים

המלוקים והקלות. פינימ' למהרר במתן מתן המלוקים

המלוקים א' קלילות וכו' וכו'.

קצרו של צבור: א' במתן אקור

אונק בילום הנה בצורותו התוכיות או הנו צבור למתים

מצדדי ה' מתין מסובלת בשבת, כ' יפה קטן

א' מיוון מתן מתן ושלם מיוון עתה.

אין צדד אחד, אובן, כ' השבת

של הריצה במתן ליתן ליתן ליתן

ליתן ליתן ליתן ליתן ליתן ליתן

ג' תמוז תרפ"ט

כמוהר"ר הרח"ג רמ"א רגוזניצקי,
דיין דמתא שלום וכרכא וטוב!

אחדש"ת כמשפט -

אודיעהו בקצירת האומר כי קהלת ברלין בקשה
לשלוח לה שו"ב ביום כ' הבע"ל כענין ששלחנו לחם כבר איזה פעמים,
ואבקשהו למלא במקומי אחרי בקשתם זו.
דו"ש ושלום כל ב"ב

בע"ה, ערבי פסחים ע'.

אבא רח"מא,

קשה מאד היציאה מבין המצרים. הוא שאמרו
קשין מזונותיו של אדם מקריעת ים סוף.

לא שה' הקשה את לב הפרעה שלי ולא שאני עבדו
דלאו בהיפקרא נ"חא לי'... אלא שמר לעהמן נחלה או
שהוא סתם עסוק בבדיקת חמץ, עכ"פ היום לא בא וכנראה אף
מחר יעדר ואפילו אם יבא, בהלחצי לגמור היום את מלאכתו,
נשארתי אני בעל חוב למלאכתי אני וטרם התחלתי בעריכת
הגליון הבא.

לכן מוטל הוא בספק גדול אז יעלה ביד לבא
לשם לסדרים. קרוב יותר ללאו מאשר להן. ואבקשך להנחם
על הרעה ולנחם אמא עליה. רצוני חזק אתי לבא בשבוע הבע"ל
לימי החג האחרונים ואידיהם יהי' בעזרתך.

דאבה נפשי ועדיין לא אדע איך יעברו עלי ימי
מועד ברחוק מקום מכם זה העגום. ואך זאת נחמתי בעניי,
שבע"ה אעשה בלייפציג ימים מספר בשבוע הבע"ל.

חדשות אין. אך זאת שמעתי שה' ניימן ירד
מכל נכסיו פלאים, ולא אדע האמת בפ"י השמועה.

דברים אחדים מתחת לחכי לצרלה ת'. אמנם אין
הכתיבה דומה לאמירה ואשתאה להחריש עד בואי.

ובכן: יזכנו המנחם ציון עם כל חרבותיה
לחוג חגים ומועדים אחרים בשמחה וששון על הרי הק'
בירושלם...

מנשקכם באהבה

אבא יקירא, שליט"א

האמת ניתנה להאמר שהייתי רוצה ואולי
גם יכול לעלות לחג אליכם. ואצ"ל שהייתי צריך לעשות כך.
אמנם לא יכולתי. נפשי לא נתנני לנסע כשם שאינה נותנת לפשום
ולנוח ולעבוד ולישון, כל עוד שהמצב הזה שולט בהתיחסותנו
זה-אל-זה.

טובל הייתי כל עונשין שבעולם אבל
שתתקו ותהיו מעמידים פנים כשותף זה שהתקוטט עם שותפו,
ושוב "אינו רואה אותו" ועובר עליו כאילו לא הי' ולא נברא,
- לזה לא פללתי ולא אוכל לשאתו עוד.

לא נדון בעצם הענין. יש ויש בו פנים
שאינם לגנאי לי. ולא נדון בכל המים הזידונים אשר עברו
עלי בימים ההם ועד עתה, וביחוד עתה, ואל אצדתק ב"אין אדם
חוטא אלא אם כן נכנס בו רוח שטות" וכדומה... רק זאת אנקש:
טרם כל וראשית כל תאבו להבליג על רגשי הצער והרוגזה, ויהא
הדבר בעיניכם כאסון זה, שצריכים להתחשב עמו תחילה ורק
אח"כ להאשים בו את מסבבו, - כי רק אז אוכל לבא.

לא ארבה דברים וביחוד לא דברי סנגוריא.
אבל לעינא פקיחא ברור, שכל עוד שלא השתנה המצב השורר בי-
נינו כעת, לא נוכל לגשת כלל לטכום עצה איזו שהיא, כי לא
נוכל לבא בדברים בכלל. וכל עוד שלא הבלגנו על ההרגשים
הצדדיים הכרוכים בענין, - לא נגיע אל עצמיותו.

ולזאת נפשי בשאלתי: תפנו גם אתם מקצת
הדרך הסגורה בעדנו כעת, ונפגש בה.

ובזה אצא פניכם בברכת מועדים לשמחה
בנכם אשר רק עתה הוא יודע עד כמה אוהבכם: